

Ἀπὸ δὲ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὁ τραχὺς καὶ φοβερός ἐκεῖνος ἄνθρωπος ὅλως διόλου μετεβλήθη.

Ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἤρξατο σκεπτόμενος· «ἤμην ἄπιστος» ἀμφέβαλλον περὶ τῆς υπέρξεως Θεοῦ· τί χάνει ὁ ἄπιστος προσευχόμενος; ἔστω καὶ ἂν ἡ ἀμφιβολία του εἶναι ἀληθής. Ἀλλ' ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ εἶναι ἡ πηγὴ πάσης ἀληθείας, ἐὰν εἴνε αὐτὴ ἡ ἀλήθεια; Τότε τί δὲν χάνει ὁ ἄπιστος μὴ προσευχόμενος; Ἀ! εἴνε φοβερόν νὰ καταστῇ τις ἄξιος τῆς τιμωρίας τοῦ Θεοῦ.»

Κατ' ἀρχὰς ὀλίγα μόνον ἔλεγεν· ἀνεγίνωσκε τὸ Εὐαγγέλιον καὶ ἐσκέπτετο πολὺ. Ἡ ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου ἀπεδιώξεν ἀπὸ τῆς ψυχῆς του πᾶσαν νόσον, τὸ δὲ θεῖον Αὐτοῦ πῦρ ἐθέρμανεν αὐτήν. Ἡ ἐκφρασις τοῦ προσώπου του μετεβλήθη. Ἡ σύζυγός του ἐπανέφερε τὸν σύζυγον αὐτῆς, τὰ δὲ τέκνα του ἀποβαλόντα πλέον τὸν πρὸς αὐτὸν φόβον του συνήγοντο περὶ αὐτὸν περιπτυσσόμενα καὶ θωπεύοντα τὸν καλὸν αὐτὸν πατέρα, ὅστις ποδηγετούμενος ὑπὸ ἀμυδρᾶς ἀκτίνος φωτὸς τῶν λόγων ἐκείνων τῆς θυγατρὸς του ἐφθασεν εἰς τὸ θεῖον φῶς τῶν λόγων τοῦ Σωτῆρος, καὶ ἀντλήσας ἐκεῖθεν τὴν ἀπολεσθεῖσαν χαρὰν ἀπέδωκεν αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν του, ἐνθα ἐπανῆλθεν ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ πάσης ἄλλης ὑπερέτρα.

[Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ].

Φ. Α.

Ο ΤΕΛΕΥΤΗΣΑΣ ΠΑΠΑΣ

Ὅλιγας μόνον ἐβδομάδας ἐπέζησε τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας ὁ γεραρός πρεσβύτες, ὅστις ἤρχε πρὸ αὐτοῦ ἐν Ῥώμῃ· καὶ τοι δὲ ὁ θάνατος τοῦ Πίου Θ' ἐθεωρεῖτο πρὸ ἐτῶν ἐπικείμενος καὶ πολλάκις ἠγγέλθη ψευδῶς, ἡ συγκίνησις τοῦ καθολικοῦ κόσμου ὑπῆρξε μεγίστη. Ὁ Πίος ἐγεννήθη ἐν ἔτει 1792 εἰς Σινιγάλιαν, κατήγετο δ' ἐκ τοῦ εὐγενοῦς οἴκου τῶν κομήτων Μαστᾶν Φερρέτη. Δεκνοκταετῆς μόλις κατετάχθη εἰς τὴν σωματοφυλακίαν τοῦ συγγενοῦς του Πάπα Πίου Ζ'. Ἀλλὰ ταχέως ἠναγκάσθη νὰ καταλίπῃ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, διότι ἐπασχεν ἐξ ἐπιληψίας. Χειροτονήθει ἐν ἔτει 1818 ἱερεὺς, προήχθη ἐν ἔτει 1827 εἰς ἐπίσκοπον καὶ ἐν ἔτει 1840 εἰς καρδινάλιον. Πάπας ἐξελέχθη ἐν ἔτει 1846 ἀπροσδοκῆτως, διότι ἡ σύνοδος τῶν καρδινάλιων ἦτο διηρημένη εἰς δύο ἰσάριθμα καὶ ἀδιάλλακτα κῆρυμα, ὃν τὸ ἐν ὑπεστήριζε τὸν καρδινάλιον Λαμπρουζίνι καὶ τὸ ἕτερον τὸν Καρδινάλιον Γκιζι.

Τὰ πρῶτα μέτρα τοῦ Πίου Θ', ἡ παραχώρησις ἀμνηστίας, ὁ περὶ τούτου νόμος, ἡ συγκαλέσις συνελεύσεως προκρίτων, ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ φιλελευθέρου διαθέσεις καὶ προεκάλεσαν ἐν Ἰταλίᾳ ἀπλετον ἐνθουσιασμόν. Ὅτε ἐξεργάσθη τὸ ἐθνικὸν κίνημα τοῦ 1848, ὁ ὁ νέος Πάπας συνεμερίσθη αὐτὸ, κηλόγησε τὰ ἰταλικά ὅπλα καὶ ἀπέστειλε τὸν Δουράνδον μετὰ στρατιωτικῆς μοίρας παρὰ τὸν Πάδον ὡς σύμμαχος τοῦ βασιλέως τῆς Σαρδινίας. Ἀλλ' αἱ ἐπαναστατικαὶ παρεκτροπαὶ ἐνεποίησαν βαθεῖαν αἰσθησὶν εἰς τὸν φύσει ἀ-

σθενῆ τὸν χαρακτῆρα καὶ ἀναποφάσιστον ἱεράρχην· ταχέως δ' ἐφάνη ῥέπων πρὸς ἰδέας ἀντιδράσεως. Τῇ 25 νοεμβρίου 1848 φυγὼν μετ' ἡμιφαισμένης ἐκ Ῥώμης, ἐζήτησεν ἄσυλον εἰς Γαέταν παρὰ τῷ βασιλεῖ τῆς Νεαπόλεως καὶ ἐκάλεσεν ἐκεῖθεν εἰς βοήθειαν πάσας τὰς καθολικὰς δυνάμεις. Ἡ ἐθνοσυνέλευσις τῆς Ῥώμης ἐκήρυξε τὸν Πάπαν ἐκπτώτον τοῦ θρόνου· ἀλλ' ὅτε προσῆλθον εἰς βοήθειαν τοῦ κινδυνεύοντος ποντίφηκος Γάλλοι, Ἰσπανοὶ καὶ Νεαπολῖται, ἡ αἰωνία πόλις μετὰ ἐνδοξον ἀντίστασιν, ἥτις ἐκλείψε τὸ ὄνομα Γαριβάλδι, παρεδόθη καὶ ὁ Πάπας ἐπανῆλθε πανίσχυρος καὶ ἐκδικητικὸς. Ἀπὸ τοῦ 1859 ἡ ἐξουσία του, καὶ περ ἐλευσὶν ἀσθενήσας, ὑπῆρξεν ἀδιαφιλονέκτης. Ἀλλ' ὅτε τὸ Πεδερμάντιον τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ καὶ τοῦ Καρλου κατήλθεν αὐδὶς ἀνάοπλον εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα καὶ οἱ Γάλλοι σύμμαχοι ἐνίκησαν ἐν Σολφερίνῳ, μέγα μέρος τοῦ παπικοῦ κράτους ἀπέσισε τὸν ζυγὸν τῶν ἱερῶν καὶ ἠνώθη μετὰ τοῦ νεοδημιτῶν ἰταλικῷ βασιλείῳ. Ὁ Πίος διεμαρτυρήθη, ἀλλ' εἰς μάτην! Αὐτὴν τὴν Ῥώμην ἐξράτουν ἐπὶ εἰκοσιν ὅλα ἔτη ὑπὸ τὸν ζυγὸν αἱ γαλλικαὶ λόγχαι. Ἀλλ' ὅτε ὁ Νεαπολέων Γ' ἠναγκάσθη ν' ἀνακαλέσῃ τὰ στρατεύματά του εἰς Γαλλίαν πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ πατρίου ἐδάφους, τὰ ἰταλικά στρατεύματα εἰσῆλθον σχεδὸν ἀναιμωτὶ εἰς Ῥώμην καὶ ἡ αἰωνία πόλις ἐγένετο πρωτεύουσα τῆς Ἰταλίας.

Ἐκτοτε ὁ Πάπας ἔζη, οἰκαιοθελῶς δεσμότης, ἐν τοῖς ἀπεράντοις ἀνακτόροις τοῦ Βατικανοῦ, διαμαρτυρούμενος συνεχῶς κατὰ τῆς δημεύσεως τῶν κρατῶν τοῦ καὶ διεξάγων κατὰ πολλῶν συγχρόνως ἰσχυρῶν μοναρχῶν ἀμείλικτον, ἀλλ' οὐχὶ ἄδοξον πόλεμον. Περιεργον εἶναι ὅτι, ὅση περιεκόπτετο ἡ κοσμικὴ ἐξουσία τοῦ Πάπα, τόσῳ ἐκράνυνετο ἡ πνευματικὴ αὐτοῦ ἐξουσία ἐπὶ σύμπαντος τοῦ καθολικοῦ κόσμου. Ἐν τῇ ἐξορίᾳ τῆς Γαέτας ἐξηγγέλθη τὸ πρῶτον τὸ νέον δόγμα τῆς Ἀμώμου Συλλήψεως· μετὰ τὸν ἀποχωρισμὸν τῶν ἐξαρχιῶν ἐδημοσιεύθη ὁ περιβόητος Σύλλαβος, κήρυξις πολέμου κατὰ πασῶν τῶν θεμελιωδῶν δογμάτων τῶν νέων κοινωνιῶν κατὰ τὰς παραμονὰς δ' ἀκριβῶς τῆς ὁλοσχεροῦς καταλύσεως τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, ἡ ρωμαϊκὴ σύνοδος ἀνεκήρυξε τὸ δόγμα τοῦ ἀλανθᾶστου, δι' οὗ ὁ καθολικισμός, κατὰ τὸ λόγιον τοῦ Γλαδστωνος, ἀεγένετο μοναρχία ἀσιατικὴ, ἄβυσσος πνευματικῆς δουλείας, μονότονος ὡς ὁ θάνατος, σιωπηλὴ ὡς ὁ τάφος. Τὰ καθολικὰ κράτη ἠναγκάσθησαν νὰ λάβωσιν ἀμυντικὰ μέτρα κατὰ τῆς παντοκρατορίας, ἣν ἡζίου ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὁ παπισμός· δὲν ἦτο δ' ἑσπεριζόμενος μεγαλείου ὁ ἀγὼν, ὃν διεξῆγεν ἔκτοτε ὁ ἐν τῷ Βατικανῷ ἡμιθανὴς ἱερεὺς κατὰ τῆς ἡμισείας Εὐρώπης, κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, κατὰ τοῦ Βίσμαρκ, κατὰ τῶν φιλελευθέρων τῆς Ἑλβετίας, κατὰ τῆς Ἰσπανίας. Περποικισμένος διὰ σπανίας εὐκολίας λόγου, ὁ Πίος Θ' ἠγόρευε συνεχῶς πρὸς τοὺς εἰς Ῥώμην σφιγνδὸν συρρέοντας προσκυνητὰς κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐξῆπτεν ἐπικινδύνως τὰ θρησκευτικὰ πάθη.

Ἀμα τῷ θανάτῳ τοῦ Πάπα, οἱ ἐν Ῥώμῃ καρδιναῖοι συνελθόντες εἰς τὸν νεκρὸν θάλαμον καὶ ἐπὶ παρουσία τοῦ πτόματος, ἀνέγνωσαν τὰς ἐδηγίας τοῦ κληρωτοῦ περι τῆς ἐκλογῆς τοῦ διαδόχου του καὶ περι τῆς καταστάσεως τῆς ἐκκλησίας· πᾶντα δ' ἀπεστάλησαν τηλεγραφήματα μετακαλόντα εἰς Ῥώ-

Ο ΧΟΒΑΡΤ ΠΑΣΑΣ

Δημοσιεύοντες σήμερον τὴν εἰκόνα τοῦ περιβοήτου Χόβαρτ Πασᾶ πιστεύομεν ὅτι εὐχαριστοῦμεν τὴν κοινὴν περιέργειαν. Τίς δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ τὸ πρόσωπον τοῦ ἤδη διὰ τῶν τουρκικῶν τηλεβόλων ἀπειθοῦντος

μην τοὺς Αὐστριακοὺς, Γερμανοὺς, Ἀγγλοὺς, Γάλλους καὶ Ἰσπανοὺς καρδιναλίους πρὸς ἐκλογὴν τοῦ νέου Πάπα. Τὸ λείψον, ταριχευθὲν ἐξετέθη ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Πέτρου εἰς προσκύνησιν. Ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις ἐλάβε μετ' ἀξιεπαίνου ζήλου πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθερίας τοῦ συνεδρίου τῶν καρδιναλίων. [Παλιγγενεσία].

τὴν καταστροφὴν τῶν παρὰ τῶν πό. εων τῆς τε Ὀσσετίας καὶ ἐλευθέρως Ἑλλάδος!!

Ὁ Χόβαρτ πασᾶς εἶναι υἱὸς τοῦ κόμητος τοῦ Buckinghamshire, γεννηθεὶς τῷ 1822. Εἰσελθὼν εἰς τὸ βασιλικὸν ναυτικὸν τῆς Ἀγγλίας ἔτυχε τοῦ βαθμοῦ πλοιάρχου. Ἀποσυρθεὶς ὑπὸ σύνταξιν εὗρεν ἐργασίαν διαρκούντος τοῦ ἐμφυλίου πολέμου τῆς Ἀμερικῆς, ἀπὸ